

er, der givet Svar derpaa, og jeg kan sote til, at der kunde maaffe for andre Ministre selv være stillet det Spørgsmaal fra Begyndelsen af, om det ikke var at foretrække blot at gaa ad administrativt Vei, nemlig ved at foretage saadanne Forandringer, som efter hvad der havde fundet Sted, ere hjemlede ved Rigsdagens egen Optraeden. Men selv om Andre skulde have valgt at foretage Sligt ad administrativt Vei og kunde foretage slige Forandringer, som kunde være hensigtsmæssige, saa vil jeg ikke gaa denne Vei, om jeg end er bleven forrykket fra den Vei, jeg først var slaaet ind paa, idet det er gaaet i Opfyldelse, hvad jeg havde ventet, at det vilde være en lidet lystelig og meget tornesfuld Vei, jeg maatte gaa for at saa Sagen frem ad Lovgivningsmagtens Vei. Tidligere kunde der have været Spørgsmaal om blot ad administrativt Vei at foretage Forandringer; men efterat Sagen er forelagt for den lovgivende Magt, kan det ikke falde mig ind at gjøre Forandringer ad administrativt Vei. Skolen er heller ikke saaledes indrettet, at man saa paa een Maade, saa paa en anden Maade kan foretage Forandringer deri og forrykke hele den givne Orden, idet det tillige er tvivlsomt, om der ikke Aaret efter — eller maaffe et andet Aar vil komme en helt ny Orden. Naar man har sagt, at det heller ikke var saameget at beklage, at det ikke kom frem, som var Hovedsagen, nemlig at de reale — de mathematiske og naturvidenskabelige — Fags Indlemmelse i de Rettigheder, som de andre Afdelinger af Skolen have, maatte føre til, at de, som vare examinerede deri, bleve akademiske Borgere; naar man nu saa tillidsfuld siger, at dette ikke gjør Noget, thi det vil komme af sig selv, og det maa komme af sig selv, saa tager man holligen feil. Thi der er ikke Noget, der hentyder til, at det vil komme af sig selv; det kan nu meget godt komme til at henstaa i lange Tider endnu, og der kræves virkelig ikke endda saa ringe en Anstregelse for at saa gennemført Bestemmelser derom, men der er aabenbart ikke det Allermindste iveien for, at det vil staa fremdeles, som det har staaet i en Række af Aar. Men saa kommer der en anden Betragtning, den, der blev fremsat af

det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Zahle). Han siger: Det gjør heller ikke noget, det kan godt vente. Her komme vi ind paa en anden Betragtningmaade. Den ærede Rigsdagsmand udtalte endog med stille Glæde, som om det var ham en Fornøielse, at han godt kunde taale at vente i længere Tid. Det er meget muligt, at den ærede Rigsdagsmand kan taale at vente, der er ogsaa endel Andre, navnlig de, som ikke have Børn, der skulle ind under denne Undervisning, som jeg tror heller ikke have saa vanskeligt ved at taale det; men der er her ikke Spørgsmaal om, hvorvidt ærede Rigsdagsmænd overhovedet kunne taale at vente, men Spørgsmaalet er, om man udenfor Salen her kan tage sig denne Sag saa let og sige: Lader os nu vente, Sagen kommer nok om nogle Aar tilbage til Diskussion og Forhandling, og fører den da ikke til et Resultat, saa fører den dog altid til Diskussion, og det gjør til Syvende og Sidst Intet, om man kan vente noget Resultat deraf. Det er denne Anskuelse, som jeg tror, at der fra Ministeriets Side er al Grund til — og det skal jeg slutte med — at gaa med Stykke imøde. Jeg paaastaar, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, eller saaledes som det er modificeret fra Mindretallets Side, vil fyldestgjøre det, hvorfor der er kæmpet og talt i mange Aar, og jeg holder mig overbevist om, at hvis Sagen synker ned for, Gud veed hvornaar, at kunne føres til et praktisk Resultat, saa vil det ikke vare længe, inden man rundt omkring i Landet vil med megen Smerte og Bitterhed klage over, at man har ladet en Sag falde, som for Hundreder af Familier er en virkelig Hjerfesag.

Tal: Det er ikke saa ganske behageligt at skulle uleilige den ærede Forsamling i denne Sag. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (C. B. Nimestad) begyndte sit Foredrag med med den sædvanlige Ugenerthed i Udtalelserne at kritisere sine Kolleger, det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Kreds (Zahle) og mig, hvis Ytringer bleve betegnede som gaende i Riggag og som bevægende sig i forskjellige Kredsløb.